

Publicerad 2015-01-14 23:01 av silverpil

Dum!

Dum!

Vad det finns så mycket dumt
som låter oro uppstå
och håller oss isär

En rostig cykel river tunn hud
Skapar försening och bildar rött
Men orangeröda flisor har ingen avsikt
De råkar bara riva
Och hålla oss borta

En trång hiss pressar samman
Obekvämt och genant
Har vi hamnat för nära igen?

En arg äldre man gormar
Om problem som inte finns
Man skyggar undan, backar ett par steg
Håller sig borta

Men precis som cykeln har hissen ingen avsikt
Och precis som den hissen vill den arge inte heller fösa bort
De råkar bara

Balanseringen vi gör
för att håll rätt avstånd
Fördärvar

Till slut undrar vi

Varför vågade jag inte komma närmare?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren silverpil med Poeter.se id #49549 innehar upphovsrätten